

KELEIVIS

THE TRAVELER LITHUANIAN WEEKLY

KELEIVIS

Prenumerata:

Amerikoje ir užsieniuose
metams \$5.00
Pusmetį 2.50

KELEIVIS

636 Broadway, So. Boston 27, Mass.

KELEIVIS

Lithuanian Weekly
Published in So. Boston, Mass.
Since February 9, 1905

KELEIVIS

636 Broadway, So. Boston 27, Mass.

NR. 1

SOUTH BOSTON, MASS., 1966 SAUSIO - JANUARY 5

61-MIEJI METAI

"Keleivis" Telefonas AN 8-3071

Second-class postage paid at Boston, Massachusetts

Atskiro Numerio Kaina 12 Centų

Taikos šaukliai skraido visur, o taikos vis nėra

JAV prezidento taikos pasiuntiniai keliauja į visas svarbiausias sostines. Net Sovietų S-pa sūčia Šešepiną į Šiaurės Vietnamą. Taikos sąlygos.

Praeitą savaitę JAV diplomacija buvo ypatingai veikli taikos Vietname reikalu. Prezidentas Johnsonas pasiuntė į Vatikaną, Paryžių ir Londoną JAV ambasadorių Jungtinės Tautos Goldbergą; ambasadorių Harrimaną į Lenkiją, Jugoslaviją ir Indiją, savo specialų patarėją saugumo reikalu Bundį į Kanadą, viceprezidentą Humphrey į Japoniją, Filipinus, Taiwaną ir Pietų Korėją, valst. sekr. padėjėją Williams į Afriką, o paskr. Thomą į Meksiką. JAV ambasadorius Maskvoje Kohler aplankė atitinkamus sovietų pareigūnus. Visų tų pasiuntinių tikslas — išaiškinti toms vyriausybėms JAV politiką Vietname, jos taikos sąlygas. Tuo būdu tikimasi, kad bus lengviau taikos pasiekti. Savo gerus norus rodydamos, JAV iki šiol nepradeda nė š. Vietnamo bombarduoti.

Kokios yra tos JAV sąlygos taikai įvykdyti? Stai jos:

JAV sutinka pagrindan dėti 1954 ir 1962 m. Ženevos susitarimus.

Jos sveikina pietryčių ar kurios kitos Azijos dalies konferenciją.

Jos pasiruošusios besąlyginėms deryboms.

Jos taip pat sutinka, jei to nori Šiaurės Vietnamas, taikos klausimą neformaliai diskutuoti.

Pirmas taikos konferencijos klausimas — paliaubos, jeigu jos nebūtų prieš tai pasiektos.

JAV sutinka svarstyti š. Vietnamo 4 punktų reikalavimus.

Jos nesiekia turėti karo bazių pietryčių Azijoje.

Jos nesiekia ilgiau pasilikti Pietų Vietname.

Jos remia laisvus rinkimus.

Abiejų Vietnamų sujungimas gali būti nutartas laisvų gyventojų sprendimu. Azijos pietryčių valstybės gali būti neprisidėjusios nei prie vienos ar kitos pusės, arba neutralios.

JAV yra pasiruošusios duoti 1 bilioną dolerių tai je.

sričiai, į kurią įeina ir Šiaurės Vietnamas, atstatyti.

Vietkongui (sukilėliams) nebus jokių sunkumų savo pažiūroms konferencijoje išdėstyti, kai bus sustabdyti kariniai veiksmai.

Š. Vietnamo bombardavimas bus sustabdytas, jei bus aišku, kas iš to seka.

Taigi atrodo, kad jei kas tikrai nori taikos, tai toms sąlygomis galima tuoj pradėti derybas ir jas sėkmingai baigti.

Deja, komunistų pusėje tokio noro nėra. Jie kartoją savo, kad derėtis gali pradėti tik tada, kai JAV išves iš Vietnamo savo kariuomenę. O kai ten nebus amerikiečių, jie žino, kad nebus kam iš šiaurėje paruoštai jėgai atsisipirti. Kadangi jie įsivaizduoja tiksliai komunistinę Vietnamo ateitį, tai jau dabar kalba, kad į Pietų Vietnamo vyriausybę turėtų įeiti ir komunistai.

Gyvenimo praktika yra parodžiusi, kaip komunistai supranta laisvus rinkimus ir kaip jie savo padėtį išnaudoja griaušanam darbui, įėję į kurią nekomunistinę vyriausybę, todėl nėra jokios abejonės, kad jie taip elgtųsi ir Vietname. Turint galvoje tokių komunistų nusistatymą, sunku įsivaizduoti, kaip gali būti pasiekta taikos, kuri garantuotų Vietnamo žmoniems, kad jie galės gyventi taip, kaip nori, kad nebus jiems primesta tokia santvarka, kurios jie nekenčia.

Žuvo studentas

Antanas Vainius

Naktį iš ketvirtadienio į penktadienį kelyje 80 mylių į pietus nuo Clevelando žuvo studentas Antanas Vainius, buvęs Studentų Ateitininkų S-gos pirmininkas.

Jis išlipo iš savo sugedusio automobilio, ir tuo metu pravažiuojantis sunkvežimis jį mirtinai suvažinėjo.

Velionis vyko į ateitininkų žiemos stovyklą Dainavos žemėje.

DEKOJAME SKAITYTOJAMS, BENDRADARBIAMS IR VISIEMS, KURIE MUS SVEIKINO KALĖDŲ IR NAUJŲJŲ METŲ PROGA.

"KELEIVIO" REDAKCIJA IR ADMINISTRACIJA

Įžymūs žmonės, kurie mirė 1965 metais

Pakėlė plieno kainą

Betlehem plieno bendrovė, antroji pagal savo didumą, pakėlė plieno kainą \$5 tonai. Vyriausybė yra įsitikinusi, kad toks pakilimas nėra ūkiškai samprotavimas pateisinamas, todėl daro spaudimą, kad bendrovė savo nutarimą atšauktų. Jeigu bendrovė nepaklus, tai vyriausybė žada neimti josios plieno savo statyboms.

Mirė JAV komunistų vadas Stachel

Gruodžio 30 d. mirė Jack Stachel, vienas įžymiųjų JAV komunistų vadų per daugiau nei 40 metų.

Iš šalies žiūrint, jis neatrodė turįs tokios didelės įtakos komunistų partijoje, negu iš tikrųjų buvo. Sakoma, kad jis buvo vienintelis, kuris nepasidavė Maskvos kontrolei.

Mirė V. Auriol, buv. Prancūzijos prez.

Sausio 1 d. Paryžiuje mirė Vincent Auriol, buvęs Prancūzijos prezidentas nuo 1947 iki 1954 metų, socialistas.

New Yorką valdys respublikonas

Nuo sausio 1 d. New Yorko majoru yra 44 m. amžiaus John Lindsey, kuris į rinkimus ėjo kaip nepriklausomas respublikonas ir buvo išrinktas. Šiame šimtmetyje jis bus trečias majoras respublikonas. Pirmasis buvo Low, antrasis La Guardia prieš 20 metų.

Tik pradėjęs eiti pareigas, naujasis majoras buvo "paseiktas" didžiulių susisiekimo streiku, kuris suparalyžavo visą miestą.

Perversmas Centro Afrikoje

Buvusioj Prancūzijos kolonijoje, 1960 m. gavusioje nepriklausomybę Centro Afrikos Respublikoje, pulk. Bokassa įvykdė perversmą. Jis tuoj paskelbė, kad per 48 valandas turi išvažiuoti visi raudonosios Kinijos piliečiai.

Indija kalbasi su Pakistanu

Taškente Sovietų Sąjungos premjeras Kosygin mėgins sutaisyti Indiją su Pakistanu Kašmiro klausimu. Kaip tai pavyks, netrukus sužinosime. Konferencija žada tęstis apie savaitę.

Pasitraukė Italijos užsienio ministeris

Amontore Fanfani, ką tik pasibaigusios Jungt. Tautų sesijos pirmininkas, Italijos užsienio reikalų ministeris, pasitraukė iš savo pareigų, pradėjęs jį kritikuoti dėl jo nevykusios rolės, bandant tarpininkauti taikos reikalui tarp š. Vietnamo ir JAV.

Betsy anglams atsisis 28 mil.

Praeitą rugsėjį JAV siaukęs viesulas Betsy brangiai atsisis ir Anglijos draudimo draugijoms. Jos betgi džiaugiasi, kad teks mokėti tik 28 mil. dolerių, nes buvo įsitikinusios, kad tas "vėjelis" iš jų kišenės iššluos daug daugiau.

Aplamai, draudimo kompanijos nuo audros nuostolių draudžia nenoriai, nes tai rizikingas biznesas, — vėtros nepapirksi...

Susisiekimo streikas paralyžavo New Yorką

Naujųjų Metų rytą prasidėjo miesto traukinių ir autobusų streikas. Ko unija reikalauja? Teismas įsakė streiką nutraukti. Unijos vadas žada jo neklausyti.

Miesto susisiekimo samdinių sutartis su Susisiekimo įstaiga, kuriai priklauso miesto traukiniai ir autobusai, pasibaigė su N. Metais. Derybos dėl jos pratęsimo jau buvo vedamos porą mėnesių. Jas nemažai trukdė majorų pasikeitimas. Kaip žinoma, buvęs miesto majorą Wagner nuo sausio 1 d. pakeitė naujai išrinktasis Lindsey. Nors Susisiekimo įstaiga yra nepriklausoma, bet visvien majoro žodis ten lemiamas.

Susisiekimo įmonių samdinių unijos vadas airis Quill grasino streiku jau net prieš Kalėdas, bet vėliau nuo to termino atsisakė ir streiką atidėjo iki sausio 1 d. Kadangi iki tos dienos nebuvo susitarta, tai sausio 1 d. 5 val. ryto 33,000 susisiekimo samdinių sustreikavo. Tuo būdu apie 6.600 požeminių traukinių vagonų ir daugybė autobusų pasiliko savo garažuose, o milžiniškas miestas be viešųjų susisiekimo priemonių, kuriomis kasdien naudodavosi daugiau nei 6 mil. žmonių.

Susisiekimo įstaiga kasmet turi kelias dešimtis milijonų dolerių nuostolių, todėl ji unijos reikalavimus atmetė. O tie reikalavimai buvo tokie: pakelti 30% samdinių atlyginimus, įvesti dienų (32 valandų) darbo savaitę (dabar dirba 5 dienas, viso 40 valandų), 6 savaitių atostogas, išdirbus

vienerius metus (dabar gaudina 5 savaites, išdirbus 25 metus), trys papildomos švenčių dienos, pusės algos pensija po 25 metų. Tokių sąlygų priėmimas miestui atsieitų daugiau kaip pusė biliono dolerių. Buvo aišku, kad tokios sąlygos yra tik tam, kad būtų galima nusišalti gal iki 45 mil., bet ir tokios sumos Susisiekimo įstaiga nesiryžo siūlyti. Jos pasiūlymas tesiekia 25 mil. dol., bet jis buvo nepriimtinas unijai.

Pagal veikiančią Condon-Wadlin įstatymą miesto tarnautojams draudžiama streikuoti, todėl streikas laikomas nelegaliu, ir teismas jį sulaukė, bet nutarimas yra apskustas aukščiau teismui, ir rašant šiuos žodžius, jo sprendimas dar nežinomas. Jeigu jis nutarimą patvirtins ir Quill streiko neatšauks, tai streiko vadovybė gali būti pasodinta į kalėjimą. Kol kas Quill sako, kad jis neklausys teismo sprendimo ir streiko neatšauks. "Jūs ir visus tarnautojus į kalėjimą susodinę negalėsite traukinių ir autobusų paleisti," sako Quill.

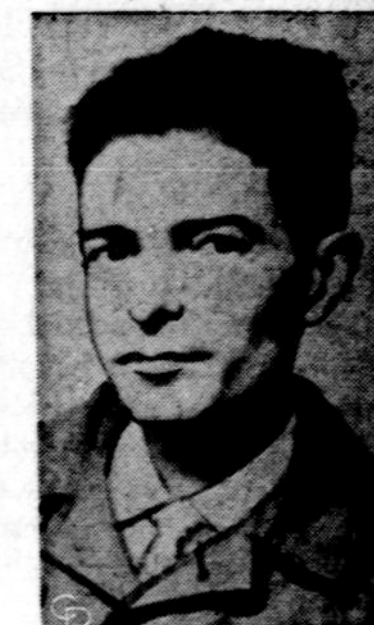
Palikęs be susisiekimo, per šventes miestas dar šiaip taip išsivertė, bet atėjus darbo dienoms, bus tikrai sunku. Majoras reikalauja, kad į Manhattaną ir kitus miesto bižnio centrus savo automobiliais tevažiuotų tik tie, kurie būtinai turi būti svar-

Krašto apsaugos sekretorius Mc-Namara, kuris sulaukė 620 mil. dolerių karinių pastatų statybą dėl didėjančių Vietnamo karo išlaidų.

Dominikonų respublikos buv. sukilėlių vadas pulk Francisco Caamano kalbasi su laikraistinkais. Užpakaly karys, viskam pasiruošęs.

Cesar Lored Garcia, Kubos prezidento laivo kapitonas, paprašė Ispanijos vyriausybės leisti ten pasilikti. Jo laivas vežė krovinį į š. Vietnamą. Pasak jo, visi Kubos laivai, kurie plaukia į Toli muosius Rytus, veža krovinius į Šiaurės Vietnamą.

biuose darbuose, nes ten nėra tiek vietos sustoti, jei visi suvažiuotų. Bet pėsti iš toli negalės ateiti, todėl daug kur nebus normalaus darbo. Mokyklos bus uždarytos.

Quill grasina ilgu streiku, bet kaip bus, pamatysime.

Pasikalbėjimas Maikio su Tėvu

MAIKIO SU TĖVU PASIKALBĖJIMUS VEDA
STASYS MICHELSONAS

— Alou, Maik! Ar tu žinai, kad šimet mes susitinkam dar pirmą kartą? — Žinau, žinau, tėve. Ir nepajutom, kaip mus užklupo naujieji metai.

— Nu, tai pasakyk, kaip tu rokuoji, ką mums šitie metai galės duoti? Gal sulauksime Laisvos Lietuvos, ką?

— Kol kas, tėve, už laisvą Lietuvą turėsime dar kovoti. — Už laisvę, Maiki, kovojame visi, ale kartais sunku išvirozyt, kas tai per daiktas. Va, Amerika dabar kovoja už Vietnamo laisvę, ale Vietnamo komunistai taip pat kovoja už laisvę ir reikalauja, kad Amerikos vaikas pasitrauktų. Taigi atrodo, kad yra dvi laisvės ir viena kitai priešingos. Nu, tai kuri iš jų geresnė, ar tu gali išvirozyti?

— Nėra tokios laisvės, tėve, kuri patiktų visiems, todėl geresnė laisvė yra ta, kuri patinka žmonių daugumai.

— O kaip tu gali sužinoti, kur yra dauguma?

— Tą gali parodyti tautos apsisprendimas, tėve. Todėl reikia leisti patiems žmonėms nubalsuoti, kokios kokios tvarkos jie nori. Bet balsavimas turi būti laisvas. Toks balsavimas, kokį komunistai padarė nepriklausomos Lietuvos valdžiai nuvertę, nebuvo laisvas, nes jie uždarė kitas partijas ir laikraščius, uždraudė kitiems susirinkimus ir rinkimams pastatė tikrai saviškius kandidatus. Tai buvo balsavimų išjuokimas. Išrinkti buvo komunistai, ir jie nutrę įjungti Lietuvą į Sovietų Sąjungą. Todėl mūsų tauta tų rinkimų nepripažįsta ir teisingai reikalauja atstatyti nepriklausomą Lietuvos respubliką.

— Ar tą patį nori padaryti ir Vietnamo komunistai? — Vietname padėtis yra kitokia, tėve. Komunistai kreditas eina prezidentui, o tenai yra daugumoj, ir jie reikalauja apsisprendimo, pranešimus kritikuoti, tai tažinodami, kad jie laimės. Bet kaip tik dėl to valdžia tenai apsisprendimui priešinga, ir dėl to eina kova. Amerika tą valdžią palaiko, ir ji nenori, kad komu-

nistai tenai paimtų valstybės vairą į savo rankas. Mūsų Amerikai rūpi tenai įsitaisyti karo papėdžių, taip kaip Konepajutom, kaip mus užklupo naujieji metai.

— O kodėl Amerika negalėtų jo užbaigti?

— Jau pradedama apie tai galvoti. Per Kalėdas jau buvo paskelbta mūsų pertrauka. Šitą sumanymą pavojaus, kas tai per daiktas. Va, Amerika dabar kovoja už Vietnamo laisvę, ale Vietnamo komunistai taip pat kovoja už laisvę ir reikalauja, kad Amerikos vaikas pasitrauktų. Taigi atrodo, kad yra dvi laisvės ir viena kitai priešingos. Nu, tai kuri iš jų geresnė, ar tu gali išvirozyti?

— Jis turi 10 specialistų, kurie rašo jam kalbas visokiems klausimais, informuoja apie pasaulio įvykius, apie visuomenės nuotaikas ir skelbia spaudoje įvairius. Baltųjų Rūmų pranešimus. Jeigu tie pranešimai susilaukia spaudoje pritarimo, tai kitokia, tėve. Komunistai kreditas eina prezidentui, o tenai yra daugumoj, ir jie reikalauja apsisprendimo, pranešimus kritikuoti, tai tažinodami, kad jie laimės. Bet kaip tik dėl to valdžia tenai apsisprendimui priešinga, ir dėl to eina kova. Amerika tą valdžią palaiko, ir ji nenori, kad komu-

— O kokie tie ženklai, kures ir ji nenori, kad komu-

NEPILIEČIAI PRIVALO REGISTRUOTIS

Teisingumo departamentas primena, kad neturintieji JAV pilietybės iki sausio 31 d. turi užpildyti Form I-53 Alien Address Report ir juos įteikti savo paštui arba vietos imigracijos-natūralizacijos įstaigai. Ten gaunami ir minėti blankai.

Tos pareigos neatlikusieji yra baudžiami, todėl nepiliečiai, atlikite iki sausio 31 d. reikalingą registraciją.

VISIEMS REIKALINGA KNYGA

Širdies prieuoliai. Ją parašė dr. Menard Gertler, o jai įvadą — garsus širdies ligų specialistas dr. Paul White. Knygoje aiškinama, kaip gali pramatyti savo širdies prieuolį ir jo išvengti. Kaina \$3.75.

AR TURITE KELEIVIO KALENDORIŲ 1966 M?

Pasiskubinkite įsigyti, nes gali pritrūkti!
Jo kaina tik 95 centai.

jau nori Vietnamo trubelį baigti?

— Tai yra visokie pranešimai iš Baltųjų Rūmų, tėve. Vienas pranešimas sako, kad Henry Lodge, prezidento ambasadorius Vietname, pradėjo tenai rimtai galvoti ir planuoti, kaip prieiti prie taikos. Jis noris būti pasiruošęs eiti į taikos derybas, kai ateis proga. O viceprezidentas Humphrey dar aiškiau kalba: jei Šiaurės Vietnamas nori pradėti taikos derybas ir ieško parankios vietos, tai "keliai yra atdaryti", sako jisai.

— Nu, tai gal ir bus pakajus, ar ne?

— Gali būti, tėve. Matai, šių metų rudenį bus renkamas naujas kongresas, o jeigu Vietnamo karas bus dar neužbaigtas, tai prezidento partija galės tuos rinkimus pralaimėti. To bijosi ir prezidentas, ir visa jo demokratų partija, todėl aš tikiu, kad karas gali būti pabaigtas prie derybų stalo. Jei komunistai nestatys Amerikai neprimintų išlygų.

— Aš mislinu, Maiki, kad komunistai neturėtų per daug šiaušti. Jeigu jie turi nors kiek razumo, tai turėtų žinoti, kad Amerikos jie ne-nuveis.

— Vietnamo komunistai vieni patys Amerikos nenuveiks, tėve, ir jie gerai tai žino. Bet už jų nugaros stovi milžiniška Kinija ir Sovietų Rusija. Tas duoda jiems drąsos, ir todėl jie stato ragus.

— Bet Kinija su sovietais nesutinka, Maiki, visada pešasi.

— Jie pešasi tik dėl taktikos, tėve, bet jų tikslai yra tie patys — palaidoti kapitalistinį pasaulį.

— Nu, pagyvėsim, Maiki, ir pažūrėsim, katrie katruos palaidos.

Fordo jaunesnioji duktė Ann, 22 m., su savo vyru Giancarlo Uzielli, 31 m. Jie susituokė New Yorke gruodžio 28.

Slaptingumas ir Vietnamas

"Secrecy ant Vietnam" — kytų žmonėms aiškiai, kokie taip Bostono "Heraldas" iš tikrųjų yra jos planai ir pradeda vieną savo vedamąjį, kritikuodamas prezidento Johnsono administraciją, kam ji slepia nuo visuomenės teisybę apie Vietnamo karą. Esą:

Johnsonso administracija vieno dalyko iš Vietnamo karo dar nepasimokė, — būtent to, kad Amerikos visuomenėi valdžia privalanti būti atvira.

Tik šiomis dienomis išėjo aikštėn, jis sako, kad praeitą rudenį mūsų valdžia atmetė Šiaurės Vietnamo pasiūlymą pradėti derybas karui baigti. Dėl to Washingtono ir visame krašte kilo didžiausias triukšmas. (An uproar out of all proportions). Prezidentas ir Karo departamentas yra kaltinami blogais norais.

Gal ir nebuvo klaidos tame, kad tas pasiūlymas buvo atmestas, nes jis atėjo per sekretorių U Thant tuo laiku, kai komunistai turėjo užėmę didelę Vietnamo dalį ir grėsė sudemoralizuotos armijos sunaikinimu. Saigono moralė buvo labai nukritusi, o JAV dar nebuvo karui gerai pasiruošusios. Eiti į derybas tokiu metu reikėtų derėtis būnant silpnąjį pozicijoje ir pralaimėti viską, už ką kovojama.

Taigi gal nebuvo klaidos, kad komunistų pasiūlymas buvo atmestas, bet klaida buvo ta, kad buvo slepiamas faktas, jog derybos buvo mums siūlomos ir kad buvo slepiamas jų atmetimas. Reikėjo suprasti, kad toks dalykas išeis aikštėn ir pridarys mums daug žalos.

Ir po to, kai tas paaiškėjo, Johnsonso administracija nepadarė sau kredito, kai ji bandė iš to išsisukti. Visų pirma ji bandė tą faktą ignoruoti, o paskui mėgino jį užginčyti. Pagaliau buvo paleistas apyvartan gandas, kad Valstybės departamentas atmetęs taikos derybas be prezidento žinios. O kai teko ir tas atšaukti, tai jau mūsų valdžios pozicija pasirodė iš tikrųjų labai nusidėvėjusi (very shabby indeed).

Kai praeitą balandžio mėnesį mūsų prezidentas pasakė John Hopkins universitete pagarsėjusį savo kalbą, tai buvo iš dalies jo atsiliepiamas į visuomenės reikalavimus, kad valdžia pasa-

kytų žmonėms aiškiai, kokie taip Bostono "Heraldas" iš tikrųjų yra jos planai ir pradeda vieną savo vedamąjį, kritikuodamas prezidento Johnsono administraciją, kam ji slepia nuo visuomenės teisybę apie Vietnamo karą. Esą:

Johnsonso administracija vieno dalyko iš Vietnamo karo dar nepasimokė, — būtent to, kad Amerikos visuomenėi valdžia privalanti būti atvira.

Tik šiomis dienomis išėjo aikštėn, jis sako, kad praeitą rudenį mūsų valdžia atmetė Šiaurės Vietnamo pasiūlymą pradėti derybas karui baigti. Dėl to Washingtono ir visame krašte kilo didžiausias triukšmas. (An uproar out of all proportions). Prezidentas ir Karo departamentas yra kaltinami blogais norais.

Gal ir nebuvo klaidos tame, kad tas pasiūlymas buvo atmestas, nes jis atėjo per sekretorių U Thant tuo laiku, kai komunistai turėjo užėmę didelę Vietnamo dalį ir grėsė sudemoralizuotos armijos sunaikinimu. Saigono moralė buvo labai nukritusi, o JAV dar nebuvo karui gerai pasiruošusios. Eiti į derybas tokiu metu reikėtų derėtis būnant silpnąjį pozicijoje ir pralaimėti viską, už ką kovojama.

Taigi gal nebuvo klaidos, kad komunistų pasiūlymas buvo atmestas, bet klaida buvo ta, kad buvo slepiamas faktas, jog derybos buvo mums siūlomos ir kad buvo slepiamas jų atmetimas. Reikėjo suprasti, kad toks dalykas išeis aikštėn ir pridarys mums daug žalos.

Ir po to, kai tas paaiškėjo, Johnsonso administracija nepadarė sau kredito, kai ji bandė iš to išsisukti. Visų pirma ji bandė tą faktą ignoruoti, o paskui mėgino jį užginčyti. Pagaliau buvo paleistas apyvartan gandas, kad Valstybės departamentas atmetęs taikos derybas be prezidento žinios. O kai teko ir tas atšaukti, tai jau mūsų valdžios pozicija pasirodė iš tikrųjų labai nusidėvėjusi (very shabby indeed).

Kai praeitą balandžio mėnesį mūsų prezidentas pasakė John Hopkins universitete pagarsėjusį savo kalbą, tai buvo iš dalies jo atsiliepiamas į visuomenės reikalavimus, kad valdžia pasa-

NEW YORK, N. Y.

A. Simutis — konsulas

Anicetas Simutis paskirtas Lietuvos konsulu New Yorke nuo 1965 m. gruodžio 20 dienos.

Ligsiol A. Simutis dirbo kaip vicekonsulas Lietuvos Generaliniame Konsulate New Yorke, kur jis ir toliau dirbs naujuoju titulu.

PHILADELPHIA, PA.

Mirė V. Mykolaitis

Gruodžio 26 d. mirė buvęs Vilniaus miesto apylinkės teisėjas V. Mykolaitis, palikęs liūdinčią žmoną ir dukrą su žentu, kuriems reikiame gilią užuojautą. Velionis buvo gimęs 1903 metais.

LA MESA, CAL.

Zuvo Sirutienė

Gruodžio 14 d. vakare Sirutienė nešė kalėdinius laiškus į paštą. Neatsargus vairuotojas ant jos užvažiavo ir mirtinai sužeidė.

Apie tai prašo pranešti jos liūdinčis sūnus Edvardas.

SAKUTĖ — PRABANGA

Dar septynioliktajame amžiuje visi valgė valgomąjį daiktą laikydami pirštais, ir šakutės tada dar nebuvo reikalingos. Jų nebuvo net prabangiausiuose Prancūzijos karaliaus Liudviko XIV (1643-1715) rūmuose.

zidento Ho Chi Minh, kuris pareiškęs didelio noro karui baigti ir esąs pasiryžęs vykti taikos deryboms bet kur ir bet kada.

Bet kai Washingtonas paskelbė tokią žinią, tai Hanoi susuko: "Tai yra nieko nepagrįstas Washingtono prasiimanymas!" Iš tikrųjų būvę štai kaip:

Pereito (lapkričio) mėnesio pradžioje italas, vardu Giorgio la Pira, paprašęs leidimo atvykti į Hanoi ir pasitarti apie Vietnamo padėtį. Leidimas buvo duotas, ir la Pira atvykęs su draugu. Jie du pareiškė noro pasimatyti su prezidentu Ho, ir buvo jo priimti. Jiems būvę paaiškinta, kad Vietnamo žmonės trokšta taikos, bet taika negali būti atskirta nuo nepriklausomybės. Ir buvo aiškiai pasakyta, kad pagrindinė taikos sąlyga yra keturi principai, kuriuos 1954 metais nustatė Zenevos konferencija. Tie principai reikalauja:

1. Kad JAV tuojau sustabdytų oro puolimus Šiaurės Vietname;
2. Kad tuojau sulaukėtų savo agresiją Pietų Vietnamo;
3. Kad tuojau ištrauktų iš Pietų Vietnamo visus savo kareivius, visus ginklus ir visus karo įrengimus;
4. Kad Vietnamo žmonėms būtų leista patiems išspręsti savo likimą visuotiniu balsavimu.

Kol Amerika šitų principų nepripažins, taikos derybų negalės būti, sako Šiaurės Vietnamas. Taip sako ir komunistų Kinija ir Sovietų Rusija.

Bet Amerika sako, kad tie principai jai neprimtini, ir ji ruošiasi tęsti karą toliau. Kaip ilgai jis galės tęstis ir kuo jis galės pasibaigti, parodys tik ateitis. Kol kas šiuo klausimu galima tikrai spekuliuoti.

S. Michelsonas

Naujausios KNYGOS

LIETUVIŲ BELETRISTIKOS ANTOLOGIJA, II tomas, redagavo Bernardas Brazdionis ir Benys Babrauskas, 700 puslapių, kaina \$10. Knygoje yra 61 rašytojo kūrybos pavyzdžiai.

AUKSO ŽĄSIS, pasakiuska 3 veiksmų komedija, parašė Birutė Pukelevičiūtė, 159 pusl., kaina \$2.

Už šį veikalą autorė 1961 metais gavo L. Bendruomenės jaunimo dramos konkurso pirmąją premiją, pagal ją Chicagoje yra susuktas filmas, kurio paveikslais papuošta ir ši knyga.

Abi knygos labai tinkamos dovanoms.

IDOMIŲ ATSIMINIMŲ KNYGOS

Atsiminimus visuomet įdomu skaityti, todėl siūlome įsigyti šias žinomų žmonių gyvai parašytas atsiminimų knygas:

LIETUVA BUDO, Stepono Kairio, 416 psl. kaina \$6.

TAU, LIETUVA, Stepono Kairio, 480 psl., kaina \$5.50.

DIENOJANT, Kipro Bielino, 464 psl., kaina \$6.

PENKTIEJI METAI, Kipro Bielino, 592 psl. kaina \$6 (Kas su "Tau, Lietuva" kartu užsisako kitas čia minimas Kairio ar Bielino knygas, tas kiekvieną sekantį knygą gauna už \$4).

NEPRIKLAUSOMĄ LIETUVĄ ATSTATANT, Rapolo Škipičio, 440 puslapių, kaina \$5.

ATSIMINIMAI IR MINTYS, Kazio Griniaus, I tomas, 300 psl., kaina \$2.

ATSIMINIMAI IR MINTYS, dr. Kazio Griniaus, II tomas, 336 psl., kaina \$5.

ZVILGSNIS Į PRAEITĮ, K. Žuko, 476 psl., kaina \$5.

GYVENIMO VINGIAIS, dr. P. Kalvaitės-Karvelienės, 360 psl., kaina \$3.50.

VIEŅISO ŽMOGAUS GYVENIMAS (apie Dėdę Šerną), Antano Rūko, 206 psl., kaina \$2.

KĄ LAUMĖS LĖMĖ (apie Salomėją Nėrį), Petronėlės Orintaitės, 234 psl., kaina \$3.

ŠIAURUOJU TAKELIU, K. B. Kriaučiūno, 178 psl., kaina \$2.

PALIK AŠARAS MASKVOJE, Barbaros Armonienės, 253 psl., kaina \$3.

ATSIMINIMAI APIE JUOŽĄ LIUDZIUVIENĘ, Petronėlės Liudziuvienės, 88 psl., kaina \$1.

Tas knygas galite gauti Keleivio administracijoje (636 Broadway, So. Boston, Mass. 02127).

"KELEIVIO" SUKAKTUVINIO BANKETO DALYVIŲ BENDRĄ NUOTRAUKĄ GALIMA GAUTI "KELEIVIO" ADMINISTRACIJOJE UŽ \$2.00.

MOTERŲ SKYRIUS

PETRONĖLE ORINTAITĖ

Jurgučio pieva

— Tėvai, a tėvuli, kad tu kur suplendėtum! — šaukė Nešukuočiuvienė savo vyrą, besitrūsiantį po kiemą. — Tu vis neprisirėngi tą griovį — žinai... Kiek jau sykių sakiau... Kad tu sudegtum, kaip sustingęs... Vargė tu mano... Nors jis gaspadorius, o aš turiu jį šimtąsyk aprėkt, visur pati kulnis atkels... Be mano galvos, tai čia iš tikro — ir stogai nuo pastrykių nuvaikšiotų...

Vyras nė akių nepakelia nuo triūso; matyt, kaltas jaučiasi dėl to nerangumo. Visai neskubėdamas, dar patraukia grėbliu per šiaudgalių pluoštą ir — tik po geros valandėlės paptelia:

— Griovį... žinai tą griovį... O ką tu dabar gali pasamdyt? Šis laikas — tai čia mėslavežis, tai kiti durpes traukia, kitaš pūdyką akėja... Ir dobilai prasidėjo — nagi rask tu dabar, kas pigiai kastų...

— O reikia surast! — vėl kaip kulkosvaidžiu tratina pati. — Jis vis — laukt ir laukt kažin ko. Ir kur tavo galva iki šiol buvo, ties kuriuo daiktu tavo protas, kad tu suplendėtum! Ar-tai nori, kad bulvės vėl prigertų? Kelintas metas šitaip delsi ir — susipūdai savo naudą... Pusę dirvos užplūsta kad kokioj, jei tik lietingas laikas pasitaiko... Kad tu sukeptum, tai gaspadorius! Jei šimet bulvės vėl praskys kaip mūlas, tai aš jas vietoj sviesto tau ant duonos tepsiu — galėsi spaudytis į visus kampus! Visas supuvusias suėdinsiu, tai tada žinosi! Rysi nė nekrantęs, kad tu supluktum!

Nešukuočius tuo tarpu suvalo šiaudus į vieną krūvą ir deda ant karučio. Kai pati pagaliau aptyla, išliejusi savo griausmingą žodį, jis ramiai paklausia:

— Na, tai ką samdyt? Paprašysiu kad ir šiandien.

Čia jau aiškus klausimas, ir reikia trumpai spręsti, tad ir moteriškės liežuvis kiek apstulbsta. Skėstelia ji rankom, meta žvilgsnį į čia pat karkiančią vištą ir jos dailiai, lyg skėčiu, išpūstą uodegą, paskui pažiūri tolyn, šalia būdos tupintį Juočų, liežuvi, lyg plačią mazgotę, iškišusį... Ir jai vėl greit galvoje susitelkia protas. Drąsiai paspiria katiną, apie nuogus užkulnius po pasamonais šiltai besiglaudanti, ir pradeda:

— Kad tu suplendėtum! Nugį dėdė Jurgį... Jis kaip tik be darbo — pas Martynus tabaką žinda ir su kačiukais ant krosnies tulinas!

— Ką jis... sukiužęs senis... Kaip ir ta jo pypkė — pelenai jau byra... — ne pasipriešina vyras, o tik, kaip visada, daugiau paaiškinimų laukia iš savo iškaltos pačiu-lės.

— Senis tai sukiužęs, beveik katino vertas, bet ir dirba už pusdykę. Primesi kokių palikusį dirsiųgių tokiame — ir nesiginčys. Žinai, ir duonos mažiau sudarkys — jau jo ir girmos nemala kaip reikiant. O paimtum koki tikrą berną, tai vien valgiui — kasdien po pusę meitėlio suraidotų...

Taip ir pasamdė Nešukuočiai dėdė Jurgį iškast tam griovį per lauko kampą, kur kasmet bulvės sumirkdavo į molį, o prigrirdyti rugučiai išplaukdavo tik ligi katės kelių.

II

Visą savaitę nyko tame palomyje Jurgis, septintos dešimties kavalierius.

Grioviai kasti — ne juoko tai darbas.

Suleidžia jisai visas jėgas į lopetą, užgula ant rankenos ir — verčia, verčia stenėdamas, lyg trobą pečiais griaudamas. Šiaip taip ištraškinęs žalią, šaknimis išsikibusią velėną, parymo ant rankenos, atsikvėpdamas iš pat plaučių, pasistebeilija į vabalėlius, po drėgną žemę landančius, paspokso į rausvai žieduotą slieką, kol tas nuringuoja į šalį ir palenda po grumstu... Ir vėl jis smeigia lopetą, ir vėl dūsta stenėdamas...

Nyko vienam per dieną prie griovio, ir sprandas sustingsta žemyn belinkčiojant, ir rankos ima tirpti — nė pypkės kimšt nesučiūpina kaip reikiant.

Vienas ir vienas. Bet ramu Jurgučiui — jis nenuobodžiauja, kai akys apmargsta pasilenkus, jis stabtelia kasę, atitiesia sprandą, pakelia nužilusius antakių aukštyn ir — pakalbina saulę: a, mat, jau kur palypėjai, šviesuolėle... kaitri tavo šilumėlė, gerą duonkepį tu ten užsikūrusi, ir malkos nepritrūksta... Paskui pasiglaibo žvilgsniu aplink vasaroj: tigi, ve, miežučiai koki gryni, lyg išsukuoti, rugeliai tarpiai išplaukę — bus koks devintas grūdas, kad tik ledai nesugožtų...

(Bus daugiau).

Prezidento duktė Luci su savo sužadėtiniu Pat Nugent iš Waukegan, Ill. Jų vedybos numatomos šią vasarą.

Petras Arminas

ŽUVYTĖ

Radus slieką upėje, mažiukė žuvytė

Gailėjos ūdingai, kad negal praryti.

Pasitraukė į šalį, pamačius lydeką,

Kuriai sliekas, o su juo ir meikerė teko.

Regėdama žuvytė, kaip galėj pražūti,

"Gerai,—tarė,—kai kada ir mažiutei būti".

Prezidento jaunesnioji duktė Luci rodo savo sužadėtuvių su Pat Nugent žiedą.

Taiwano (Formozos) tekstilinin-ko James Wang žmona važiuo 11,000 mylių gimdyti į Hunting-tono, W. Virginijoje, ligoninę. Ji čia gimė savo pirmąjį kūdikį, labai patiko, todėl atvažiavo ir antrojo gimdyti.

LINKSMI DALYKAI IS VATIKANO

Visuotiniame Katalikų Bažnyčios susirinkime dalyvavusieji vyskupai mėgo ir pajuokauti. Štai jų tarpe pasakojamas šitoks anekdotas.

Vienas žmogus, gyvas būdamas, labai garbinęs šv. Juozapą. Aišku, numiręs jis nukeliavęs prie dangaus vartų ir prašėsis įleisti į dangų.

Šv. Petras, dangaus vartininkas, paklausęs, kuo jis nusipelnęs dangaus malonę. Tas žmogus atsakęs, kad jis visą gyvenimą labai garbinęs šv. Juozapą.

— Mielasai, — atsakęs šv. Petras. — Tau ne čia vieta, nes tu vykdei kitų šventųjų diskriminaciją.

Žmogelis vis maldavęs įleisti. Jo laimė tuo metu pro šalį ejęs šv. Juozapas. Žmogelis apsidžiaugęs jį pamatęs ir sušukęs: "Šventas Juozapai, aš visą gyvenimą tave garbinu, o dabar manęs į dangų neleidžia!"

Šv. Juozapas kreipėsi į šv. Petrą ir paklausęs, kodėl jis tam žmogui neatidaro dangaus vartų.

— Kad jis tik šv. Juozapą garbino ir tuo diskriminavo kitus šventuosius.

Šv. Juozapas, žinoma, užstojo už jį garbinusį ir pradėjo ginčytis su šv. Petru. Šv. Juozapas aiškiai pareiškęs savo nepasitenkinimą įleidimo tvarka. Šv. Petras tada jam atsakęs, kad jis galis iš dangaus pasišalinti, jeigu jam čia nepatinka. — Bet ką jūs čia tada da-

Teisės patarimai

Advokatė M. Šveikauskienė sutiko atsakyti į Keleivio skaitytojų klausimus teisės reikalais. Tie klausimai turi būti bendro informacinio pobūdžio. Klausimus ir atsakymus spausdinsime šiame skyriuje. Laiške reikia pažymėti, kad esate Keleivio skaitytojas.

Klausimus prašome siųsti tiesiog šiuo adresu:

M. Šveikauskas, Attorney at Law,
8 Belgrade Ave., Roslindale,
Boston, Mass. 02131.

Klausimas

Kai mes atvažiavome į Ameriką, mūsų sponsorius buvo dėdė, kuris mums labai daug padėjo. Jis siuntinėjo mums siuntinius į Vokietiją, padarė visus reikalingus dokumentus ir, mums čia atvažiuojant, padėjo įsikurti. Teta irgi buvo mums gera, nors ji ir nežinojo, kiek pagalbos mes susilaukėme iš dėdės. Vaikų jie neturėjo. Mes iš savo pusės visai stengėmės jiems pagelbėti: taisydavom namus, dažydavom iš lauko ir iš vidaus, parveždavome ir nuveždavome, kur tik reikėjo, kai įsigijome savo mašiną. Gyvenome kaip viena šeima, nors mes ir gyvenome atskirai, o po to nusipirkome namus kaimynystėje.

Dėdė mums pasakė, kad prieš 30 metų buvo sudaręs testamentą, palikdamas visą savo turtą savo žmonos brolio vaikui. Sakė, tas buvęs jam geras, kai dar mūsų nebuvo, o dabar, sako, anas turi daug savo turto, turtin-gesnis, negu pats dėdė, ir jam dėdės pinigų nereikia. Sakom, dėduk, jei taip, tai užrašyk mums testamen-tą, jei to nori. Mums buvo sarmata priminti, bet, keletą kartų paklausus, dėdė mums pasakė, kad jis atšauksiąs seną testamentą ir jį perrašys pas advokatą. Mes turime net svetimų liudininkų, kurie girdėjo dėdės pažadą. Taip mes ir gyvenome geruoju, patarnaudami kiek įmanydami iki dėdės mirties.

Dėdei mirus, pasirodė, kad teta nebe tokia mums draugiška, ji vis su savo broliu. Tas su mumis nei kalbėtis nenori. Didelis ponas, nes pasirodo, kad dė-

rysytė? Išeidamas aš pasiimsiu draugę savo žmoną ir sūnų. — pagrasinęs šv. Juozapas.

Tuo anekdotas ir baigiamas, todėl to žmogelio likimas palieka neišskus. Bet reikia manyti, kad šv. Juozapo pagrasinimas paveikė šv. Petrą.

Liuteronų kunigas Henning Hahn, viename žurnale rašydamas apie bažnyčios suvažiavimą, priminė anekdotišką atsitikimą, kuris rodo, kaip lengvai gali suklysti ir "neklaidingieji" popiežiai.

Sykį jis diskutavęs prie baro su katalikų dvasiškiais katalikų ir protestantų santykius ir priminęs, kad Martynas Liuteras yra autorius giesmės Magnificat, gražiausio himno Mergelei Marijai.

Tada vienas katalikų prelatas papasakojo, kad popiežius Leonas X, ekskomunikavęs Martyną Liuterį, netrukus gavęs paskaityti tą minėtą giesmę, bet nežinodamas autoriaus, sušukęs: "Palaimintos tos rankos, kurios šį veikalą parašė!"

Atsakymas

Mūsų statutas (Statute of Frauds) visuomet reikalavo, kad pažadas "sudaryti" testamentą būtų padaromas raštu. Nors įstatymas čia kalba tik apie "pažadą" sudaryti testamentą, mūsų aukščiausios teismas šį reikalavimą interpretavo tokiu būdu, kad ir "pažadas atšaukti testamentą" turi būti padaromas raštu, nors federaliniai teismai šioje srityje pasiekė visai skirtingų rezultatų.

Praeitais 1965 m. mūsų statutas (Statute of Frauds) šioje srityje buvo "papildytas" (modified) ta prasme, kad dabar jau visai aišku ir be teismo sprendimo, kad pažadas atšaukti egzistuojantį testamentą būtinai turi būti raštu duodamas.

Žinoma, šitos taisyklės yra tam sudarytos, kad žmogui mirus, būtų išvengta visokių galimų nepagrįstų reikalavimų (claims) į jo paliktą turtą (estate).

Jei žmogus nori pakeisti savo testamentą, jis turi nelaukdamas tai padaryti įstatymo "us'at'y'u būdu; vien gerų "intencijų" neužtenka.

Ką rašo „KELEIVIO“

KALENDORIUS

1966 metams

Iš pat pradžios eina kalendorinės žinios, o toliau:

Vorkutos daina.

Ar bus pasiektas mėnulis?

Zinotinos datos.

Vasario 16 gimnazijos rūmai.

Tarptautini, 24 valandų laikas.

Ką mums duos "Medicare"?

Įdomi Vilniaus senovė.

Kaip rašyti Dievą?

Kaip buvo vagiamos merginos Lietuvoje?

Kaip rusai atrado Aliaską?

Kaip jie Aliaską prarado?

Kodėl vyrai pameta šeimas?

Amerikos moterų perteklius.

Kaip žmonės išmoko kalbėti?

Civilizacija su nuodais.

Kur veda progresas?

Hitleris buvo nušautas saviškių.

Dalykai, kuriuos reikia žinoti

(apie kalorijas ir vitaminus)

Naudingi patarimai šeiminiškėms.

Be to, yra daug gerų eilėraščių, juokų ir tt.

"Keleivio" Kalendoriai eina jau nuo 1912 metų ir visada išperkami. Jie patinka žmonėms, nes straipsniai trumpi, įdomūs, lengva kalba parašyti ir juos lengva skaityti. Toks yra ir šis Kalendorius. Skaitydamas neužmigs.

Kalendorių gražiai paminėjo "Naujienos" ir "Tėvynė", kuri mano, kad jis nukeliaus į kiekvieną lietuvišką šeimą.

Kalendorių galima užsisakyti prisiunčiant laikraščio prenumeratą, arba atskirai.

Kaina su prisiuntimu — tik 95 centai.

Nedelskite užsisakyti, nes gali pritrūkti!

Adresuoti taip:

KELEIVIS

636 Broadway, So. Boston, Mass. 02127

